

Arrest

nr. 232 612 van 14 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X
                      3. X
                      4. X
                      5. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VERTENTEN
Hospitaalstraat 18
3582 BERINGEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VERTENTEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, N. L., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn en geboren te zijn in Shkodër. U bent getrouwd met L. M. (...) (OV (...)) en jullie hebben samen drie kinderen: L. K. (...) (OV (...)), L. M'. (...) (OV (...)) en L. E. (...) (OV (...)). Sinds het jaar 2000 heeft u een werkvergunning in Griekenland. Sindsdien verbleef u in Griekenland om er te werken en u kwam af en toe terug naar Albanië om uw familie te zien. Op

18 september 2018 vermoordde uw broer Ni. (...) de heer T. B. (...) in Doberdol, Tropoje. Uw broer werkte voor deze man en ze hadden een conflict omwille van geld dat T. B. (...) nog verschuldigd was aan uw broer. Na de moord verwittigde uw broer Ni. (...) uw familie om te laten weten dat hij een moord gepleegd had en dat jullie moesten oppassen. Zo belde hij naar uw broer Ma. (...) en naar uw vrouw. Op het moment van de moord was u in Griekenland. Ni. (...) is gevlucht. Tot op heden is het u niet bekend waar hij is. De politie deed een onderzoek en er kwam aan het licht dat Ni. (...) T. B. (...) vermoord had. Sinds dat moment leven de broers en neven van Ni. (...) opgesloten. Op het moment dat de moord gebeurde was K. (...) in Montenegro. Het werk van K. (...) bestond er immers in om arbeiders te vervoeren tussen Albanië en Montenegro en dan daar te werken. Hij keerde terug naar Albanië binnen de twee dagen na de moord en sindsdien is hij niet meer buiten gekomen. Op 22 oktober 2018 kwam uw zoon u vervoegen in Griekenland. Op 31 oktober 2018 stuurde uw familie bemiddelaars naar de familie B. (...). Zij gingen niet akkoord met een verzoening. U kreeg nooit zelf bedreigingen van de familie B. (...), maar vernam via via dat ze rondvroegen waar jullie verbleven. Op 19 december 2018 kwam u vanuit Griekenland naar Albanië samen met uw zoon K. (...). Een neef vergezelde jullie tot in Tirana en vervolgens vergezelde uw neef die ook politieagent is jullie tot bij jullie thuis. U bleef de hele tijd binnen opgesloten, behalve toen u met kerstmis stiekem naar Shkodër ging om uw broer Ma. (...) te ontmoeten. U verbleef in Albanië tot 31 december 2018 en vertrok toen naar Italië samen met uw vrouw en M'. (...). K. (...) en E. (...) verlieten Albanië al op 28 december. In Italië ontmoetten jullie elkaar weer en reisden jullie samen verder naar België, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden op 10 januari 2019. Jullie deden nooit beroep op de autoriteiten sinds de moord op T. B. (...). Uw broer Gj. (...) en Ma. (...) verblijven momenteel in Shkodër, waar ze opgesloten leven. Uw broer Mh. (...) leeft ook opgesloten in Tirana.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u vermoord zult worden in het kader van de bloedwraak met de familie B. (...), alsook uw zoon en dat de vrouwen van uw gezin bedreigd zouden worden of ontvoerd zouden worden om dan onder druk te vertellen waar jullie zijn. In het kader van uw verzoek om inlichtingen leggen u en uw vrouw de volgende documenten neer: Uw paspoort (origineel), uw identiteitskaart (kopie), het paspoort van uw vrouw (origineel), een attest van vrede en verzoening (origineel), drie artikels over de moord op T. B. (...) (kopie), documenten aangaande jullie busreis van Milaan naar Brussel (kopie), een familiecertificaat (origineel), uw Griekse werkvergunning (origineel), een familiefoto (kopie), een foto van de familie B. (...) (kopie). Uw kinderen leggen hun identiteitskaart (origineel) en paspoort (origineel) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in de administratieve dossiers van u en uw gezinsleden dient vastgesteld te worden dat jullie verzoeken om internationale bescherming niet ontvankelijk zijn.

Hoewel het CGVS de moord van de heer T. B. (...) door Ni. L. (...) niet in vraag stelt, kan er geen geloof worden gehecht aan de door jullie beweerde bloedwraak die voortvloeide uit deze moord. De verklaringen van u en uw gezinsleden over de vermeende bloedwraak waarin jullie zouden verkeren zijn immers zeer vaag, ongeloofwaardig en tegenstrijdig.

Vooreerst slaagt u er niet in de manier waarom bekend werd dat u en uw gezinsleden in een bloedwraak verwickeld zijn aannemelijk te maken. Hoewel u aangeeft dat de bloedwraak effectief werd uitgesproken door de familie B. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS L. N. (...), d.d. 28 februari 2019, p. 12) slaagt u er niet in deze verklaringen geloofwaardig te maken.

Gevraagd naar een chronologisch overzicht van alle indicaties dat de familie B. (...) naar uw familie op zoek was, geeft u eerst aan dat u opgesloten leefde en dat u niet veel weet (CGVS N. (...), p. 13). Nog tweemaal verzocht om meer specifieke aanwijzingen aan te reiken waarom u denkt dat de familie B. (...) naar jullie op zoek was, antwoordt u eerst naast de kwestie en geeft u vervolgens aan dat ze in het dorp vroegen waar jullie waren (CGVS N. (...), p. 14). U zegt dat u via de burens weet dat er geïnformeerd werd naar u en naar uw zoon (CGVS N. (...), p. 14). Uitgenodigd om de burens specifiek te benoemen, zegt u dat uw vrouw het misschien weet en dat het niet aan u verteld werd (CGVS N. (...), p. 14). Gevraagd wanneer er in het dorp gevraagd werd waar jullie zich bevonden, zegt u dat u de datum niet weet en dat het verschillende keren gebeurde (CGVS N. (...), p. 14). Uitgenodigd om een overzicht te

geven van al deze keren, zegt u dat u het zich niet herinnert en dat u in het buitenland verbleef (CGVS N. (...), p. 14). Gepeild of het ook gebeurde toen K. (...) in Albanië was, dat men zich in het dorp informeerde, antwoordt u eerst twee keer naast de kwestie om uiteindelijk toe te geven dat u het niet weet (CGVS N. (...), p. 14-15). Het is opmerkelijk dat u niet beter op de hoogte bent over de keren dat de familie B. (...) zich naar u en uw zoon informeerde en via wie ze zich informeerden. Dat u in Griekenland verbleef kan geen verklaring bieden waarom u slechts zo beperkt op de hoogte zou zijn over de navraag die naar u en uw gezin gebeurde. Van iemand die te horen krijgt dat hij in een bloedwraak verwickeld is, mag worden verwacht dat die zich zo uitgebreid mogelijk informeert naar alle stappen die worden ondernomen door de tegenpartij om zich zo goed mogelijk te vergewissen van een stand van zaken en dus van het risico, te meer omdat die bloedwraak er u net toe gebracht heeft om uw vaderland te verlaten.

Uw echtgenote geeft op haar beurt aan dat er in de periode rond kerstmis twee mannen bij de buur G. (...) kwamen en aan hem vroegen waar het huis van N. L. (...) was (CGVS M. (...), p. 9). Ze kwam dit te weten doordat G. (...) het aan haar vertelde (CGVS M. (...), p. 10). Uw vrouw stelt dat ze dit niet aan u en uw zoon vertelde omdat jullie bang waren (CGSV M. (...), p. 10). Ze zegt dat ze vreesde dat uw zoon naar buiten zou gaan (CGSV M. (...), p. 10). Ermee geconfronteerd dat het voor jullie veiligheid toch belangrijk kon zijn om dit te weten, zegt ze nogmaals dat ze het hen niet vertelde zodat jullie niet naar buiten zouden gaan (CGVS M. (...), p. 10). Het is opmerkelijk dat uw vrouw deze informatie niet met u en uw zoon zou delen, eens te meer omdat jullie enkele dagen daarna Albanië verlaten hebben en u zelf aangaf dat u met Kerstmis buitenshuis ging om uw broer te ontmoeten (CGVS N. (...), p. 17). Uw vrouw gaf aan dat ze slechts op de hoogte was van één keer dat men rondvraag deed bij G. (...) (CGVS M. (...), p. 10). Verder zei ze dat ze niet via andere burens dergelijke zaken vernam (CGVS M. (...), p. 10), wat vanzelfsprekend in tegenspraak is met uw verklaringen dat het verschillende keren gebeurde (CGVS N. (...), p. 14).

In tegenstelling tot uw echtgenote die zegt dat ze enkel rond kerstmis vernam dat er twee mannen bij G. (...) kwamen informeren naar jullie, geeft M'. (...) aan dat haar moeder haar op de hoogte bracht dat er mannen naar de burens gekomen waren en naar jullie woning hadden gevraagd ongeveer een maand na de moord (CGVS M'. (...), p. 6,7). Gezien de moord plaatsvond op 18 september, moeten die bezoeken dus reeds in de maand oktober hebben plaatsgevonden (CGVS N. (...), p. 5). M'. (...) zegt dat uw echtgenote aan de rest van de familie zei dat ze moesten oppassen (CGVS M'. (...), p. 7). Ze preciseert dat uw vrouw dit zei aan u, haar zus en haar broer (CGSV M'. (...), p. 7). Dit strookt ook al niet met de verklaringen van uw vrouw, die zei dat ze de informatie niet met u en uw zoon deelde.

In lijn met de verklaringen van haar zus, zegt E. (...) ook dat de eerste keer dat er rondvraag naar jullie gezin gebeurde ongeveer een maand na de moord was en dat ze dit van haar moeder hoorde (CGVS E. (...), p. 6). In tegenstelling tot M'. (...), zegt ze echter dat uw vrouw dit enkel aan haar en haar zus vertelde en niet aan haar broer en haar vader (CGVS E. (...), p. 7). Dat ook hierover tegenstrijdige verklaringen afgelegd worden, ondergraaft de geloofwaardigheid van de beweerde navraag. E. (...) brengt ook een tweede keer ter sprake dat ze van haar moeder vernam dat er rondvraag gebeurd was bij de burens naar jullie gezin en situeert dit rond midden à eind oktober 2018 (CGVS E. (...), p. 8). Ze geeft aan dat er daarna geen rondvraag meer gebeurde naar jullie in de buurt (CGVS E. (...), p. 8).

K. (...) geeft dan weer aan dat hij op de hoogte is van twee, drie, vier keer dat er navraag naar hem gebeurde (CGVS K. (...), p. 7). Van twee keer zegt hij zeker te zijn (CGVS K. (...), p. 7). De eerste keer was twee à drie dagen na de moord (CGVS K. (...), p. 6). Hij vernam van V. K. (...) dat ze aan hem gevraagd hadden waar zijn woning was (CGVS K. (...), p. 6). De tweede keer was twee à drie dagen daarna en de rondvraag gebeurde weer bij V. K. (...) (CGVS K. (...), p. 6). K. (...) geeft aan verder niet zeker te zijn of er verder nog navraag naar hem gebeurde in Albanië (CGVS K. (...), p. 7). Hoewel uw vrouw volgens M'. (...) K. (...) ingelicht zou hebben, blijkt hij hier geenszins van op de hoogte.

Indien er werkelijk navraag naar jullie gezin gebeurd zou zijn, kan verwacht worden dat jullie hierover meer coherente en eenduidige verklaringen over zouden afleggen en er onderling over zouden communiceren om elkaar op de hoogte te brengen van de dreiging. De vaststelling dat dit niet zo is, schaadt de geloofwaardigheid van de door jullie beweerde navraag die gebeurde naar jullie gezin en dus ook van de bloedwraak waarin jullie verwickeld zouden zijn.

Het ongeloofwaardige karakter van jullie bewering in een bloedwraak te zitten met de familie B. (...) wordt nogmaals aangetoond door uw onkunde om ook maar een begin van informatie te geven over de personen die u zou vrezen en die ertoe hebben geleid dat u uw land van herkomst bent ontvlucht wegens een vrees voor vervolging. Gevraagd wat u weet over de drie zonen zegt u er niet veel over te weten en er ook niet naar te hebben geïnformeerd (CGVS N. (...), p. 11-12). U weet hun naam niet en kunt zelfs niet zeggen waar in Tirana deze drie personen eigenlijk wonen. Omdat er in het krantenartikel staat dat het burens van uw broer waren, denkt u dat ze in een van de drie wijken genaamd Adhias, Laprake of Bakru kunnen wonen, maar zeker bent u het niet. Uitgenodigd alles wat u weet over deze familie te zeggen, verklaart u er helemaal niets over te weten en benadrukt u tot tweemaal toe zich niet

geïnformeerd te hebben en daar ook geen enkele stap voor te hebben ondernomen (CGVS N. (...), p. 11-12). Van iemand die vervolging vreest voor verschillende personen naar aanleiding van een bloedwraak waarin hij zou verkeren, mag worden verwacht dat deze persoon zich optimaal zou informeren naar die personen ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten. Te meer daar u vanuit Griekenland nog terugkeerde naar Albanië, en dus het risico daarvoor diende in te schatten (CGVS N. (...), p. 5). Ook de kennis van K. (...) over de familie B. (...) is uiterst beknopt. Gevraagd wat hij weet over de familie B. (...) stelt hij dat hij ze helemaal niet kent (CGVS K. (...), p. 6). Gepeild wie de andere leden van de familie B. (...) zijn, stelt hij opnieuw er niets over te weten (CGVS K. (...), p. 6). Hoeveel zonen T. B. (...) had is hem zelfs niet bekend (CGSV K. (...), p. 6). Hij geeft ook aan dat hij geen idee heeft hoe de leden van de familie B. (...) eruit zien (CGVS K. (...), p. 6).

De vaststelling dat zowel u als uw zoon geen enkele informatie kunnen geven over de personen die jullie vrezen en dat uw zoon er zelfs geen idee van heeft hoe zijn belagers er uitzien, ondermijnt ten stelligste jullie vrees. Deze vaststelling wordt nogmaals versterkt doordat uw echtgenote blijkbaar een foto van de zonen van T. B. (...) onder ogen kreeg (CGVS M. (...), p. 11). Ze stelt dat de vrouw van Ni. (...) die bezorgde aan de vrouw van uw broer Ma. (...) zodat jullie zouden kunnen oppassen (CGVS M. (...), p. 11). Uw echtgenote gaf aan dat ze de foto zag maar K. (...) en u niet gezien jullie toen niet in Albanië waren (CGVS M. (...), p. 11). Gevraagd aan uw echtgenote om de zonen te beschrijven, stelt ze dat ze een lange baard hadden (CGVS M. (...), p. 17). Uitgenodigd om nog meer te vertellen over wat er op de foto staat, zegt ze dat het grote personen zijn met een baard (CGVS M. (...), p. 17). Aangemoedigd om nog meer te vertellen, reikt ze geen andere concrete informatie aan (CGVS M. (...), p. 17). Deze beschrijving blijft aldus erg vaag, ondanks meerdere aansporingen. Ze stelt dat ze niet aan u en uw zoon uitlegde hoe deze personen eruit zagen (CGSV M. (...), p. 17). Gevraagd of ze er dan niet met jullie over sprak, zegt ze dat het niet ter sprake kwam (CGSV M. (...), p. 17). Erop gewezen dat het toch belangrijk kan zijn voor jullie omdat jullie vrezen door hen vermoord te worden, geeft ze aan dat het inderdaad belangrijk is maar zegt ze dat het nooit ter sprake kwam (CGVS M. (...), p. 18). Het is opmerkelijk dat uw vrouw de informatie over het uiterlijk van jullie belagers niet met jullie zou delen. Daarnaast is haar verklaring dat u en uw zoon niet in Albanië waren op het moment dat ze de familiefoto van de zonen van B. (...) zag niet ernstig. Jullie slagen er namelijk in deze foto heel snel neer te leggen in België wanneer daarnaar wordt gevraagd door het CGVS (CGVS M. (...), p. 11). Dat jullie er dan niet aan hebben gedacht eens in Albanië de foto aan het hele gezin te tonen, is frappant. Eens te meer gezien jullie buitenshuis kwamen voor jullie reis van Griekenland naar Albanië en voor jullie vertrek uit Albanië. Bovendien dient opgemerkt te worden dat op de foto van de familie B. (...) die na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS bezorgd werd, drie mannen te zien zijn die bezwaarlijk aan de beschrijving voldoen mannen met lange baarden te zijn.

Dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsvrees wordt verder bevestigd door uw houding en die van uw zoon. Zo is het opmerkelijk dat u en K. (...), die zich in Griekenland bevonden, eerst nogmaals naar Albanië reisden vooraleer jullie uiteindelijk Albanië verlieten. Indien jullie werkelijk vreesden vermoord te worden, is het eigenaardig dat jullie niet onmiddellijk bescherming zochten te meer omdat jullie zich niet meer in Albanië bevonden. De verklaringen van uw echtgenote, dat het moeilijk was voor haar en haar twee dochters om als drie vrouwen te vertrekken (CGVS M. (...), p. 16), lijkt niet in verhouding te zijn met de vrees dat u en uw zoon vermoord zouden worden. Ze geeft aan dat ze de beslissing niet kon nemen (CGVS M. (...), p. 16). Gevraagd of dit niet telefonisch beslist kon worden, stelt ze dat jullie bang waren dat de telefoons afgeluisterd werden (CGVS M. (...), p. 16), wat geen ernstige verklaring is en allerm minst in verhouding is met jullie daadwerkelijke vrees bij terugkeer van Griekenland naar Albanië.

Wat er ook van zij, het is merkwaardig dat jullie niet een alternatief bedachten waarbij u en uw zoon niet terug naar Albanië moesten reizen. Eens te meer gezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie konden rekenen op de hulp van de neef van uw zoon (CGVS N. (...), p. 18 ; CGVS K. (...), p. 9).

Voorts is het frappant dat K. (...), hoewel hij aangaf dat hij twee à drie dagen na de moord hoorde dat er rondvraag naar hem werd gedaan en dit zelfs nogmaals vernam na twee of drie dagen (CGVS K. (...), p. 7), toch nog twee keer op café ging (CGVS K. (...), p. 8). Zijn cafébezoeken situeert hij op 22 september 2018 en twee dagen nadien (CGSV K. (...), p. 8). Dat hij op café zou gaan in de periode waarin hij hoort dat zijn belagers zich in de buurt informeren over zijn verblijfplaats is wel zeer opmerkelijk. Ook eigenaardig zijn de verklaringen van de andere familieleden over het binnenshuis blijven van K. (...). Zo geeft M'. (...) aan dat K. (...) in de periode tussen september en oktober enkel binnen opgesloten leefde en nooit naar buiten ging (CGVS M'. (...), p. 8). E. (...) geeft dan weer aan dat hij in de periode tussen september en oktober soms naar het café in de buurt ging (CGVS E. (...), p. 8). Gevraagd naar hoe vaak dit gebeurde, geeft zij aan dat hij sinds de moord ongeveer een keer om de twee weken ging (CGVS E. (...), p. 8). Later zegt ze dat K. (...) in totaal twee à drie keer moet gegaan zijn (CGVS E. (...), p. 8). Dit valt dan weer niet te rijmen met de verklaring van K. (...) zelf, zoals eerder aangehaald dat hij slechts twee keer op café ging en dat het gebeurde met een periode van twee dagen

ertussen. Ook uw echtgenote geeft aan dat K. (...) twee à drie keer naar buiten ging (CGVS M. (...), p. 13). Dat K. (...) het huis verliet ondanks de door hem beweerde bedreiging is niet conform met de door jullie beweerde vrees. De vaststelling dat er tegenstrijdige verklaringen zijn omtrent de frequentie en tijdstippen van deze cafébezoeken, doet vermoeden dat er mogelijk meer geweest zijn dan jullie wensen prijs te geven.

U gaf dan weer aan dat u uw broer Ma. (...) bezocht voor Kerstmis (CGVS N. (...), p. 17). Opmerkelijk hieromtrent is dat uw familie hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo zegt M. (...) dat u en uw zoon het huis niet verlieten in de maand december (CGSV M. (...), p. 14). Ze geeft aan dat jullie nooit naar buiten gingen, zelfs niet voor de feesten (CGVS M. (...), p. 14). Ook M'. (...) zegt dat u en uw zoon het huis niet verlaten hebben tot het moment van jullie vertrek uit Albanië (CGVS M'. (...), p. 8). K. (...) meent dit evenzeer (CGVS K. (...), p. 9). E. (...) geeft wel aan dat u uw broer ging ontmoeten in Shkodër (CGVS E. (...), p. 5). Dat uw familieleden hierover tegenstrijdige verklaringen afleggen is opmerkelijk en doet vermoeden dat jullie sommige zaken wensen te verhullen.

Uit bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u en uw gezinsleden heden ten dage in een bloedwraak betrokken zouden zijn. Er is aldus geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die door u en uw vrouw neergelegd werden, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jullie paspoorten en uw identiteitskaart hebben louter betrekking op jullie identiteit, die niet ter discussie staat. Aangaande het attest van vrede en verzoening dient aangestipt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er veel valse attesten in omloop zijn. U gaf aan dat u met de krantenartikelen die u voorlegt wenst aan te tonen dat uw broer T. B. (...) vermoordde (CGSV N. (...), p. 8). Uw vrouw stelt ook dat jullie met de krantenartikelen wensen aan te tonen dat jullie de waarheid spraken over de gebeurtenis en dat uw broer T. B. (...) vermoordde (CGVS M. (...), p. 7). De moord staat niet ter discussie, wel de door jullie aangehaalde bloedwraak naar aanleiding van de moord. De documenten van jullie busreis en uw Griekse werkvergunning hebben geen betrekking op de door jullie beweerde problemen. Het door u neergelegde familiecertificaat en de familiefoto toont aan dat jullie familie zijn van L. Ni. (...), niets meer. Zoals eerder aangestipt is het aangaande de foto van de familie B. (...) opmerkelijk dat uw vrouw deze informatie niet met u en uw zoon deelde en dat ze uiterst vage en zelfs foutieve informatie wist te geven van de personen op deze foto. De paspoorten en identiteitskaarten van uw kinderen hebben louter betrekking op hun identiteit, die niet ter discussie staat.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook de verzoeken om internationale bescherming van uw echtgenote L. M. (...) (OV (...)) en uw kinderen L. K. (...) (OV (...)), L. M'. (...) (OV (...)) en L. E. (...) (OV (...)) kennelijk ongegrond worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, M. L., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgedragen door haar echtgenoot.

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, K. L., zijnde de zoon van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar derde verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgedragen door haar vader.

De vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van vierde verzoekende partij, E. L., zijnde de dochter van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar vierde verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar vader.

De vijfde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van vijfde verzoekende partij, M'. L., zijnde de dochter van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar vijfde verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar vader.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij gaan in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en trachten deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroepen zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2019 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat Albanië geenszins gezien kan worden als een veilig land van herkomst, gelet op de corruptie, omkoperij en criminaliteit aldaar, en erop wijzen dat Albanië reeds meermaals verwijderd werd uit de lijst van veilige landen, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 17 december 2017 tot uitvoering van het (oude) artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)). Zij er tevens op gewezen dat de Raad van State bij arrest nr. 240.767 van 20 februari 2018 het beroep tot vernietiging van het koninklijk besluit van 3 augustus 2016 heeft verworpen, waardoor de vermelding van Albanië in de lijst van veilige landen werd bevestigd. De Raad herhaalt volledigheidshalve nog dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

2.2.4.1. Daar waar in de bestreden beslissingen gemotiveerd wordt dat, hoewel de moord van de heer T. B. door Ni. L. niet in vraag wordt gesteld, geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen beweerde bloedwraak die voortvloeide uit deze moord, gelet op hun zeer vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen over de vermeende bloedwraak, benadrukken verzoekende partijen dat zij wel degelijk in een bloedwraak verwickeld zijn. Zij menen dat het geenszins redelijk is om te verwachten dat zij alles over hun andere gezinsleden zouden weten. Het feit dat verwerende partij bepaalde keuzes niet logisch vindt, betekent bovendien niet dat zij de waarheid niet zouden vertellen. Zij wijzen er nog op dat "*mensen in angst (...) soms minder berekende keuzes (maken)*".

2.2.4.2. De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze gemotiveerd wordt waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden bloedwraak. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partijen vage en onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over de indicaties waaruit bleek dat de familie B. naar hen op zoek was; (ii) eerste en derde verzoekende partij een uiterst beknopte kennis vertonen over hun belagers; (iii) de houding van eerste en derde verzoekende partij geenszins verenigbaar is met de door hen voorgehouden vrees; en (iv) verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen afleggen over de frequentie en de tijdstippen van de cafébezoeken van K. en over de vraag of eerste verzoekende partij in de maand december het huis had verlaten, hetgeen doet vermoeden dat zij sommige zaken wensen te verhullen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, niet verder komen dan loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in de administratieve dossiers en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen.

De Raad duidt erop dat geenszins van verzoekende partijen wordt verwacht dat zij "*alles*" over hun andere gezinsleden zouden weten. Evenwel is het allerm minst onredelijk om te verwachten dat zij zich zo uitgebreid mogelijk zouden informeren naar alle stappen die worden ondernomen door de tegenpartij om zich zo goed mogelijk te vergewissen van een stand van zaken en hierover onderling zouden communiceren. Gelet op hun bewering dat eerste en derde verzoekende partij sinds hun terugkeer naar Albanië er opgesloten leefden omwille van de dreiging, is het verder evenmin onredelijk om te verwachten dat verzoekende partijen eenduidige verklaringen zouden kunnen afleggen over de momenten waarop zij zich toch naar buiten begaven. De vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden in hun verklaringen doen dan ook, samen met de vaststelling dat ook de houding van eerste en derde verzoekende partij niet verenigbaar is met de door hen voorgehouden vrees, wel degelijk afbreuk aan hun bewering verwickeld te zijn in een bloedwraak.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen onderstrepen dat het fenomeen bloedwraak nog steeds vaak voorkomt in Albanië, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.6. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat het door hen bijgebrachte attest van vrede en verzoening wel degelijk het bestaan van de bloedwraak aantoonde, dat verwerende partij niet preciseert op welke bron zij zich baseert om te stellen dat er veel valse attesten in de omloop zijn en dat verwerende partij evenmin aantoonde dat het attest *in casu* vervalst werd, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen er ten onrechte van uit blijken te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* dient erop te worden gewezen dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Bovendien blijkt uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier ("*Subject Related Briefing*" betreffende "*Albanië. Corruptie en (ver)vals(te) documenten*" d.d. 20 oktober 2011 en "*Country Information and Guidance Albania: Blood feuds*" d.d. 6 juli 2016 (administratieve dossiers, map landeninformatie)) dat er in Albanië veel valse attesten over bloedwraak in omloop zijn. Uit diezelfde informatie blijkt tevens dat de organisatie *The peace reconciliation missionaries of Albania*, de opsteller van het door verzoekende partijen bijgebrachte attest, reeds in opspraak is gekomen omwille van het uitreiken van attesten van bloedwraak die vals bleken te zijn en waarbij de betrokken personen in werkelijkheid niet verwickeld bleken in een bloedwraak. De bewijswaarde van het door verzoekende partijen bijgebrachte attest is dan ook sowieso bijzonder relatief.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog een attest van vrede en verzoening bijbrengen (bijlage 14), d.d. 6 mei 2019, eveneens afkomstig van de organisatie *The peace reconciliation missionaries of Albania*, wijst de Raad erop dat dit document evenmin van aard is afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissingen. Immers dient er ook wat betreft dit document op gewezen te worden dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*, en dat de bewijswaarde van dergelijk document hoe dan ook bijzonder relatief is gelet op het gegeven dat, zo blijkt uit voormelde landeninformatie toegevoegd aan de administratieve dossiers, er in Albanië veel valse attesten over bloedwraak in omloop zijn.

2.2.8. Wat betreft de door verzoekende partijen bijgebrachte getuigenissen van familieleden en burens (bijlagen 9-13 van het verzoekschrift), herhaalt de Raad ook hier dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Daarenboven kan aan getuigenissen komende van familieleden en burens geen objectief karakter worden toegekend. Deze stukken zijn dan ook niet van aard het bestaan van de voorgehouden bloedwraak aan te tonen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen nog foto's bijbrengen in verband met hun levensstijl in Albanië voordat zij er problemen kenden (bijlage 8 van het verzoekschrift), stellende dat zij er een goed leven leidden, bemerkt de Raad evenwel dat dit allerm minst van aard is aan te tonen dat verzoekende partijen omwille van een vrees om gedood te worden in het kader van een bloedwraak hun land van herkomst hebben verlaten, nu er immers tal van redenen aan de basis kunnen liggen van iemands beslissing om zijn land van herkomst te verlaten.

2.2.10. In verband met de bijgebrachte kopieën van het diploma van M'. L. (bijlage 7 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat deze documenten louter betrekking hebben op de studies van M'. L., die niet ter discussie staan.

2.2.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.12. Per aangetekend schrijven d.d. 29 januari 2020 brengen verzoekende partijen nog verschillende stukken ("*Stukken 15 t.e.m. 25*") aan. De Raad is evenwel van oordeel dat deze stukken geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de bijgebrachte beëdigde vertalingen van de aan hun verzoekschrift toegevoegde getuigenissen van familieleden en burens (stukken 15-19), bemerkt de Raad dat het louter bijbrengen van een beëdigde vertaling van deze stukken geen enkele afbreuk doet aan de motivering inzake deze getuigenissen, met name dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden

toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*, en dat daarenboven aan getuigenissen komende van familieleden en burens geen objectief karakter kan worden toegekend.

Ook inzake de bijgebrachte beëdigde vertaling van het attest van vrede en verzoening d.d. 6 mei 2019 (stuk 20), moet opgemerkt worden dat deze beëdigde vertaling geen enkele afbreuk doet aan de motivering inzake dit attest, met name dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*, en dat de bewijswaarde van dergelijk document hoe dan ook bijzonder relatief is gelet op het gegeven er in Albanië veel valse attesten over bloedwraak in omloop zijn.

Omtrent het bijgebrachte attest van de administratieve overheid van Shkoder d.d. 17 december 2019 en de beëdigde vertaling ervan (stukken 21 en 22), waarin bevestigd wordt dat verzoekende partijen in een bloedwraak verwickeld zijn, wijst de Raad er ook hier op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*, en dat de bewijswaarde van dergelijk document hoe dan ook bijzonder relatief is gelet op het gegeven dat, zo blijkt uit voormelde landeninformatie toegevoegd aan de administratieve dossiers, er in Albanië veel valse attesten over bloedwraak in omloop zijn.

Aangaande de bijgebrachte beslissing van het Italiaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 18 juli 2019, waarbij A. L. en zijn minderjarige zonen erkend werden als vluchteling, en de beëdigde vertaling ervan (stukken 23 en 24), stelt de Raad vast dat, nog daargelaten de vaststelling dat uit deze beslissing nergens blijkt omwille van welke redenen A. L. en zijn minderjarige zonen erkend werden als vluchteling, verzoekende partijen zich geenszins zonder meer kunnen steunen op de erkenning als vluchteling van deze familieleden teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming individueel worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. *In casu* verhinderen de vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partijen aangaande essentiële elementen van hun asielaanspraak dat enig geloof kan worden gehecht aan hun bewering verwickeld te zijn in een bloedwraak.

Wat ten slotte nog het medisch verslag d.d. 4 oktober 2019 inzake de hartproblemen van tweede verzoekende partij (stuk 25) betreft, waarover verzoekende partijen in hun aanvullende nota stellen dat tweede verzoekende partij zodanig vreest voor de bloedwraak dat zij er medische problemen door ondervindt, wijst de Raad erop dat in het medisch attest nergens uitspraak gedaan wordt over de oorzaak van de hartproblemen van tweede verzoekende partij. Uit het medisch attest blijkt wel dat tweede verzoekende partij zelf aangaf dat zij reeds sinds haar kindertijd hartkloppingen heeft. Het feit dat tweede verzoekende partij kampt met hartkloppingen vormt dan ook allerminst een sluitend bewijs voor het bestaan van de door verzoekende partijen voorgehouden bloedwraak.

2.2.13. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen nog een beslissing van het *Home Office* van het Verenigd Koninkrijk d.d. 24 januari 2020 neer, waarbij F. L. erkend werd als vluchteling, en een afschrift van een deel van het gehoor van F. L. in het Verenigd Koninkrijk waaruit blijkt dat hij internationale bescherming verkreeg vanwege de bloedwraak ("*Stuk 26*" en "*Stuk 27*"). De Raad herhaalt evenwel dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Verzoekende partijen kunnen dan ook geenszins zonder meer steunen op de erkenning als vluchteling van dit familielid teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT